

ΧΡΟΝΟΣ

- Δημοσίευση: loynik4113

Απαντάω στο όνομα Λουκία. Για τους φίλους Λου. Αλλά και 'συ αν με φωνάξεις Λου, μην ανησυχείς, θα γυρίσω!

Στα 17 μου, νιώθω γεμάτη πράγματα να πω, να εκφραστώ, αλλά ο χρόνος μου είναι ελάχιστος και πάντα τρέχω από πίσω του.

Δεν έχω χρόνο να γράψω, να ανοίξω το βιβλίο που είναι κάτω απ' το μαξιλάρι μου τόσο καιρό. Προς το παρόν, αφοσιώνομαι στο διάβασμα του σχολείου και αγχώνομαι για τις Πανελλαδικές. Όλα τ' άλλα περνούν σε δεύτερη μοίρα. Λατρεύω και τα λατινικά οπότε δεν πάει τόσο τζάμπα ο χρόνος. Να μη μιλήσω για τα Αρχαία!

Είμαι ερωτευμένη με την παρέα μου. Χωρίς φίλους, για μένα τουλάχιστον, η ζωή θα 'ταν ένα καλοκαίρι χωρίς ήλιο, και οι άνθρωποι κουρδισμένα παιχνίδια χωρίς ψυχή. Μ' αρέσουν οι παράξενοι άνθρωποι, οι ιδιαίτεροι, όχι αυτοί που ξεχωρίζουν, αυτοί που δε φαίνονται. Αυτοί αξίζουν τελικά και τέτοιους θέλω κοντά μου.

Μ' αρέσει να περπατάω μόνη, να αδειάζω τις σκέψεις μου. Κοιτάω ανθρώπους να περνάνε δίπλα μου και φτιάχνω ιστορίες γι' αυτούς.

Μ' αρέσει η βροχή. Ο ήχος της, κυρίως. Το αίσθημα της μελαγχολίας που φέρνει μαζί της. Μ' αρέσουν οι σκοτεινές, μελαγχολικές μέρες του χειμώνα, που κάθομαι κάτω απ' το παράθυρο και διαβάζω ή περιπλανιέμαι στο internet.

Έχω μία δίδυμη αδερφή. Και τώρα η ερώτηση: Πονάς όταν πονάει και αυτή; Ναι, διαβάζω και τη σκέψη της, βλέπω ότι βλέπει, είμαι μέντιουμ και έχω 7 ζωές! Είμαστε εντελώς διαφορετικοί άνθρωποι, όχι μόνο εξωτερικά. Νομίζω πάντως ότι αν μας έβαζες σε ένα σώμα θα ήταν «Το τέλειο».

Τους τελευταίους μήνες έχω παθιαστεί με τη zumba (είδος χορού-γυμναστικής). Εκτονώνομαι τρέχοντας με ακουστικά στα αυτιά και ξεχνώντας για λίγο όλες μου τις υποχρεώσεις. Μένω σε μια βόρεια πόλη, με μυστήριους ανθρώπους, γεμάτη γκρίζες πολυκατοικίες. Katerini city.

Ζω σε μια λάθος εποχή. Ακούω παλιά τραγούδια. Κάποτε ήμουν ροκού. Πλέον, πιο πολύ μπαλάντες από Beatles, Cake, Coldplay, Killers και από ελληνικά, κανέναν Σιδηρόπουλο, Παυλίδη, λίγο Χαρούλη.. Τρελαίνομαι να πηγαίνω σε συναυλίες και να τσιρίζω όλα τα αγαπημένα μου τραγούδια. Γενικά, εγώ και η μουσική = B.F.F.E.A, ξέχασα, τελευταία ακούω πολύ Damien Rice (και τώρα σκέφτηκες: Αυτός που λέει το the blower's daughter?!) Και από λόξεις, έχω ένα σωρό. Σιχαίνομαι τα γραμματικά λάθη, και δεν αντέχω να μη διορθώνω το "δεν" και το "δε" όπου χρειάζεται. Μετράω τα κάγκελα από τις αυλές των σπιτιών και εκνευρίζομαι όταν δεν είναι ζυγός αριθμός...

Έχω πολλά ακόμα να πω για μένα, αλλά πάει μεσάνυχτα και αύριο δεν θα σηκώνομαι και την πρώτη ώρα θα κοιμάμαι. Όποιος και να σαι, χάρηκα για τη γνωριμία φίλε υποψήφιε Βουλευτή!

Καλή μας τύχη, τα λέμε στη Βουλή !